

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 listopada 2014 r.

Poz. 1549

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 listopada 2014 r.

w sprawie środków technicznych służących do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku w postępowaniu w sprawach o wykroczenia

Na podstawie art. 37a ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku;
- 2) sposób i tryb sporządzania zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku;
- 3) identyfikację osób sporządzających zapisy dźwięku albo obrazu i dźwięku;
- 4) sposób użycia systemu teleinformatycznego służącego do utrwalania przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk do sporządzenia protokołu pisemnego, o którym mowa w art. 37 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zwanej dalej „ustawą”;
- 5) sposób przechowywania zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku;
- 6) warunki i sposób wprowadzania zmiany wymaganej względami technicznymi lub zakresem czynności, z której sporządza się protokół.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) adnotacjach – rozumie się przez to dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114), powiązany z zapisem i zawierający informacje dotyczące przebiegu rozprawy, w szczególności o rozpoczęciu wypowiedzi osób uczestniczących w posiedzeniu umożliwiające automatyczne znalezienie wskazanego fragmentu zapisu;
- 2) metadanych – rozumie się przez to zestaw logicznie powiązanych z zapisem usystematyzowanych informacji opisujących ten zapis, ułatwiających jego wyszukiwanie, kontrolę, zrozumienie i długotrwałe przechowanie oraz zarządzanie;
- 3) zapisie – rozumie się przez to realizowane w systemie teleinformatycznym:
 - a) utrwalenie obrazu i dźwięku ze wszystkich czynnych urządzeń utrwalających obraz i dźwięk,
 - b) utrwalenie dźwięku ze wszystkich czynnych urządzeń utrwalających dźwięk,
 - c) utrwalenie dźwięku ze wszystkich czynnych urządzeń utrwalających dźwięk, po dokonaniu zmiany tych fragmentów, w trakcie których żadna wypowiedź osoby uczestniczącej w czynności nie jest rejestrowana,
 - d) sporządzenie zapisu tekstowego treści protokołu pisemnego, o którym mowa w art. 37 § 2 pkt 2 ustawy, na który składają się informacje wprowadzone przez protokolanta obejmujące treść protokołu oraz treść adnotacji.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969.

§ 3. 1. Utrwalenie zapisu następuje za pomocą urządzeń i środków technicznych wykorzystujących technikę cyfrową, pozwalających na zachowanie tego zapisu na informatycznym nośniku danych.

2. Urządzenia, środki techniczne i informatyczne nośniki danych, o których mowa w ust. 1, zapewniają:

- 1) integralność zapisu;
- 2) kopiowanie zapisu pomiędzy urządzeniami, środkami technicznymi i informatycznymi nośnikami danych;
- 3) zabezpieczenie zapisu, w szczególności przed utratą, zniekształceniem, nieuprawnionym dostępem, usunięciem lub inną nieuprawnioną zmianą;
- 4) rozpoznawalność każdej wprowadzonej zmiany;
- 5) odtworzenie zapisu także przy użyciu urządzeń i środków technicznych korygujących lub wzmacniających utrwalone dźwięki lub obrazy;
- 6) udostępnienie zapisu na informatycznym nośniku danych;
- 7) możliwość bieżącej kontroli dokonywanego zapisu;
- 8) możliwość przekazania zapisów, stanowiących materiały archiwalne, do archiwów państwowych.

§ 4. 1. Dla każdego zapisu w metadanych należy podać następujące informacje:

- 1) dla metadanej – identyfikator – jednoznaczny znacznik zapisu nadawany przez system teleinformatyczny, który umożliwia jego identyfikację;
- 2) dla metadanej – twórca – nazwę sądu, wydziału, sekcji, o ile występuje, oraz dane identyfikujące protokolanta sporządzającego zapis albo osobę upoważnioną do dokonania zmiany, z podaniem ich roli w procesie tworzenia lub akceptacji zapisu albo jego zmiany;
- 3) dla metadanej – tytuł – oznaczenie sprawy i sygnaturę akt sprawy;
- 4) dla metadanej – data – datę sporządzenia zapisu;
- 5) dla metadanej – kwalifikacja – kategorię archiwalną, do której zalicza się akta sprawy, w której sporządzono zapis albo jego uprawnioną zmianę;
- 6) dla metadanej – grupowanie – wskazanie przynależności zapisu do akt sprawy, określone sygnaturą tych akt;
- 7) dla metadanej – format – wskazanie nazwy formatu albo formatów danych zastosowanych do zapisu;
- 8) dla metadanej – dostęp – określenie komu, na jakich zasadach i w jakim zakresie można udostępnić dokument;
- 9) dla metadanej – typ – określenie podstawowego typu zapisu na podstawie listy typów Dublin Core Metadata Initiative.

2. Dla każdego zapisu podaje się wszystkie metadane określone w ust. 1.

3. Zapis utrwalony w sposób umożliwiający jego automatyczne wyodrębnienie oraz wyodrębnienie poszczególnych metadanych.

§ 5. Przed przystąpieniem do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu rozprawy protokolant identyfikuje się w systemie teleinformatycznym za pomocą podpisu elektronicznego gwarantującego identyfikację osoby protokolanta.

§ 6. 1. Zapis obejmuje utrwalanie w systemie teleinformatycznym:

- 1) obrazu widoku ogólnego sali z pozycji przewodniczącego, ze szczególnym uwzględnieniem widoku wszystkich pozostałych osób uczestniczących w rozprawie oraz, jeżeli pozwalają na to względy techniczne, publiczności;
- 2) obrazu osoby wypowiadającej się z miejsca przeznaczonego dla świadka, obejmującego polem widzenia górną połowę ciała w sposób umożliwiający utrwalenie gestów oraz uzyskanie widoku twarzy;
- 3) dźwięku z podłączonych do systemu teleinformatycznego:
 - a) urządzeń transmitujących dźwięk z miejsc przeznaczonych dla oskarżyciela publicznego i obwinionego,
 - b) urządzenia transmitującego dźwięk z miejsca przeznaczonego dla składu orzekającego,
 - c) urządzenia transmitującego dźwięk z miejsca przeznaczonego dla świadka;
- 4) tekstu jednobrzmiącego z treścią protokołu pisemnego, o którym mowa w art. 37 § 2 pkt 2 ustawy.

2. W przypadkach uzasadnionych liczbą osób uczestniczących w rozprawie dopuszcza się zwiększenie liczby urządzeń transmitujących dźwięk z miejsc, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Jeżeli liczba osób uczestniczących w rozprawie jest inna niż liczba podłączonych do systemu teleinformatycznego urządzeń transmitujących dźwięk, przewodniczący ustala, którego urządzenia należy używać; przepis stosuje się odpowiednio do składu sądu w przypadku, o którym mowa w art. 14 § 5 ustawy.

§ 7. Protokolant wprowadza do systemu teleinformatycznego lub sprawdza i w razie potrzeby uzupełnia dane w postaci elektronicznej dotyczące oznaczenia sądu, miejsca i daty rozprawy, nazwiska sędziego, protokolanta, oskarżyciela, obwinionego, jak również obecnych na posiedzeniu przedstawicieli ustawowych i obrońców, oznaczenia sprawy oraz wzmianki co do jawności.

§ 8. 1. Protokolant pod kierownictwem przewodniczącego sporządza dla każdego zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku adnotacje.

2. Adnotacjom sporządzonym dla danego zapisu przyporządkowuje się metadane, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 9. Po zakończeniu rozprawy, której przebieg utrwalono za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk, protokolant podpisuje zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku podpisem elektronicznym gwarantującym identyfikację osoby protokolanta oraz rozpoznawalność jakiegokolwiek późniejszej zmiany protokołu.

§ 10. Zapis i jego metadane przechowuje się w systemie teleinformatycznym, zapewniając ich poufność i integralność oraz ochronę przed utratą lub zniszczeniem.

§ 11. 1. Dozwolone jest dokonywanie wyłącznie takich zmian zapisu, które są konieczne dla jego prawidłowego odtworzenia, przechowywania lub udostępniania, w szczególności za pomocą urządzeń korygujących lub wzmacniających utrwalony dźwięk lub obraz. Zmiany dokonywane są na zarządzenie przewodniczącego.

2. Zmian, o których mowa w ust. 1, dokonuje się na kolejnych egzemplarzach zapisu. Sąd odnotowuje w aktach sprawy sporządzenie kolejnego egzemplarza zapisu.

3. Zmiany, o których mowa w ust. 1, nie mogą wpływać na treść utrwalonych czynności procesowych dokonanych podczas rozprawy.

4. Pracownik sądu podpisuje każdy egzemplarz zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku podpisem elektronicznym gwarantującym rozpoznawalność jakiegokolwiek późniejszej zmiany protokołu oraz przyporządkowuje temu zapisowi adnotacje.

§ 12. Zapis oraz jego metadane są przechowywane w systemie teleinformatycznym.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2014 r.

Minister Sprawiedliwości: *C. Grabarczyk*